

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής
3 Απριλίου 2011

Υπερνικούμε, διαμέσου εκείνου που μας αγάπησε
Από τον Πρεσβύτερο Πωλ Τζόνσον
Των Εβδομήκοντα

Η ζωή επί της γης περιλαμβάνει δοκιμασίες και βάσανα, και μερικές από τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε στη ζωή μπορούν να είναι βασανιστικές. Είτε είναι ασθένεια, προδοσία, πειρασμοί, απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου, φυσικές καταστροφές είτε μερικές άλλες δοκιμασίες, η οδύνη είναι μέρος της θνητής μας εμπειρίας. Πολλοί έχουν αναρωτηθεί γιατί πρέπει να αντιμετωπίζουμε δυσκολίες. Γνωρίζουμε ότι ένας λόγος είναι να δοκιμάσουμε την πίστη μας, για να δούμε αν κάνουμε όλα όσα ο Κύριος έχει προστάξει¹. Ευτυχώς, η ζωή επί της γης είναι το τέλει μέρος για να αντιμετωπίσουμε --και να περάσουμε-- αυτές τις δοκιμασίες².

Αλλά αυτές οι δοκιμασίες δεν είναι απλώς για να μας δοκιμάσουν. Είναι ζωτικής σημασίας στην διαδικασία απόκτησης της θείας φύσης³. Εάν μεταχειριστούμε αυτές τις οδύνες ορθώς, θα καθαγιαστούν προς όφελός μας⁴.

Ο Πρεσβύτερος Όρσον Ουίτνυ είπε: «Κανένας πόνος που υποφέρουμε, καμία δοκιμασία που βιώνουμε δεν πηγαίνουν χαμένα. ... Όλα όσα υποφέρουμε και όλα όσα υπομένουμε, ειδικώς όταν τα υπομένουμε υπομονετικώς, ενδυναμώνουν τον χαρακτήρα μας, εξαγνίζουν την καρδιά μας, διευρύνουν την ψυχή μας και μας κάνουν περισσότερο ευαίσθητους και ελεήμονες. ... Είναι μέσω των θλίψεων και των βασάνων, των μόχθων και των δοκιμασιών, με τα οποία κερδίζουμε την μόρφωση για την οποία ήλθαμε εδώ να αποκτήσουμε»⁵.

Προσφάτως, ένα εννιάχρονο αγόρι διεγνώσθη με μια σπάνια μορφή καρκίνου των οστών. Ο ιατρός έδωσε εξηγήσεις για την διάγνωση και την θεραπεία, η οποία συμπεριελάμβανε μήνες χημειοθεραπείας και μία σημαντική χειρουργική επέμβαση. Είπε ότι θα ήταν μια πολύ δύσκολη στιγμή για το αγόρι και την οικογένειά του, αλλά προσέθεσε: «Οι άνθρωποι με ρωτούν: 'Θα είμαι ο ίδιος όταν αυτό θα έχει τελειώσει;' Τους απαντώ: 'Όχι, δεν θα είσαι ο ίδιος. Θα είσαι δυνατότερος. Θα είσαι φοβερός!'»

Κατά καιρούς ίσως φαίνεται ότι οι δοκιμασίες μας εστιάζουν σε τομείς της ζωής μας και σε μέρη της ψυχής μας τα οποία φαίνονται λιγότερο ικανά να αντιμετωπίσουμε. Επειδή η

προσωπική ανάπτυξη είναι ένα επιδιωκόμενο αποτέλεσμα από αυτές τις δοκιμασίες, δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει ότι οι δοκιμασίες μπορούν να είναι πολύ προσωπικές -- σχεδόν προσεκτικά καθοδηγούμενες σε συγκεκριμένες ανάγκες ή αδυναμίες. Και κανείς δεν είναι απαλλαγμένος, ειδικώς οι Άγιοι που πασχίζουν να κάνουν αυτό που είναι σωστό. Μερικοί υπάκουοι Άγιοι ίσως ερωτήσουν: «Γιατί εγώ; Προσπαθώ να είμαι καλός! Γιατί ο Κύριος το επιτρέπει να συμβεί;» Το χωνευτήρι της θλίψης βοηθά να εξαγνιστούν ακόμη και οι άριστοι των Αγίων, απομακρύνοντας τις ατέλειες από την ζωή τους, αφήνοντας πίσω καθαρό χρυσόβ. Ακόμη και τα πλούσια μεταλλεύματα χρειάζονται καθαρισμό για να απομακρυνθούν οι ακαθαρσίες. Το να είμαστε καλοί δεν είναι αρκετό. Πρέπει να γίνουμε όπως ο Σωτήρας, ο οποίος έμαθε καθώς υπέφερε «πόνους και ασθένειες και πειρασμούς κάθε είδους»⁷.

Το Crimson Trail στο φαράγγι του Λόγκαν είναι μία από τις αγαπημένες μου πεζοπορίες. Το κύριο τμήμα του περάσματος προχωρεί κατά μήκος της κορυφής ψηλών ασβεστολιθικών βράχων και προσφέρει ωραία θέα του φαραγγιού και της κοιλάδος κάτω. Εντούτοις, δεν είναι εύκολο να ανεβείς στην κορυφή των βράχων. Στο πέραςμα υπάρχει μια συνεχής ανάβαση και λίγο προτού φθάσει στην κορυφή, ο αναβάτης συναντά το πιο στενό σημείο του περάσματος, και η θέα του φαραγγιού είναι κρυμμένη από τους ίδιους τους βράχους. Η τελική άσκηση αξίζει περισσότερο από την προσπάθεια, επειδή άπαξ ο αναβάτης είναι στην κορυφή, η θέα είναι καταπληκτική. Ο μόνος τρόπος για να δεις τη θέα είναι να κάνεις την ανάβαση.

Ένα υπόδειγμα στις γραφές και στη ζωή δείχνει ότι πολλές φορές οι σκοτεινότερες, οι πιο επικίνδυνες δοκιμασίες προηγούνται αμέσως αξιόλογων γεγονότων και τρομερής αναπτύξεως. «Ύστερα από τα πολλά βάσανα έρχονται οι ευλογίες»⁸. Τα τέκνα του Ισραήλ ήταν παγιδευμένα στην Ερυθρά Θάλασσα προτού αυτή διαχωρισθεί⁹. Ο Νεφί βίωσε τον κίνδυνο, την οργή των αδελφών του και πολλές αποτυχίες προτού γίνει ικανός να εξασφαλίσει τις πλάκες από ορείχαλκο¹⁰. Ο Τζόζεφ Σμιθ κατεβλήθη από μία κακή δύναμη τόσο δυνατή, ώστε εφάνη ότι ήταν καταδικασμένος σε ολοκληρωτική καταστροφή. Όταν ήταν σχεδόν έτοιμος να βυθιστεί σε απελπισία, κατέβαλε προσπάθεια να επικαλεστεί τον Θεό, και εκείνη ακριβώς την στιγμή τον επισκέφθηκαν ο Πατέρας και ο Υιός¹¹. Συχνά οι ερευνητές αντιμετωπίζουν εναντίωση και δοκιμασία καθώς είναι κοντά στο βάπτισμα. Οι μητέρες γνωρίζουν ότι οι δυσκολίες του τοκετού προηγούνται του θαύματος της γεννήσεως. Κατ' επανάληψη βλέπουμε θαυμαστές ευλογίες σύντομα να ακολουθούν μεγάλες δοκιμασίες.

Όταν η γιαγιά μου ήταν περίπου 19 ετών, προσεβλήθη από μια ασθένεια που έγινε αιτία να είναι πολύ άρρωστη. Αργότερα είπε: «Δεν μπορούσα να περπατήσω. Το αριστερό μου πόδι ήταν τελείως εξαρθρωμένο μετά την παραμονή μου στο κρεβάτι για αρκετούς μήνες. Τα οστά ήταν μαλακά σαν σπόγγος και όταν ακούμπησα το πόδι μου στο πάτωμα αισθάνθηκα μία ηλεκτρική εκκένωση»¹². Ενώ ήταν περιορισμένη στο κρεβάτι και ο πόνος της ήταν μεγάλος, προμηθεύτηκε και μελέτησε φυλλάδια από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Μετεστράφη και αργότερα βαπτίσθηκε. Πολλές φορές μια ιδιαίτερη δυσκολία μάς βοηθά να προετοιμαστούμε για κάτι ζωτικής σπουδαιότητας.

Εν μέσω προβλημάτων, είναι σχεδόν αδύνατον να δούμε ότι επερχόμενες ευλογίες είναι μεγαλύτερες από τον πόνο, την ταπείνωση ή την απογοήτευση που μπορούμε να βιώνουμε προς το παρόν. «Κάθε διαπαιδαγώγηση, βέβαια, για μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενη χαράς, αλλά λύπης. Έπειτα, όμως, σ' αυτούς, που διαμέσου αυτής γυμνάστηκαν, αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης»¹³. Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε: «Επειδή, η προσωρινή ελαφριά θλίψη μας εργάζεται σε μας, κατά υπερβολή σε υπερβολή ένα αιώνιο βάρος δόξας»¹⁴. Είναι ενδιαφέρον το ότι ο Παύλος χρησιμοποιεί τον όρο «ελαφριά θλίψη». Αυτό προέρχεται από έναν άνθρωπο που εδάρη, λιθοβολήθηκε, ναυάγησε, φυλακίστηκε και ο οποίος βίωσε άλλες πολλές δοκιμασίες¹⁵. Αμφιβάλλω αν πολλοί από εμάς θα χαρακτηρίζαμε τις θλίψεις μας ως ελαφρές. Ακόμη, σε σύγκριση με τις ευλογίες και την ανάπτυξη που τελικώς λαμβάνουμε, τόσο στην ζωή όσο και στην αιωνιότητα, οι θλίψεις είναι αληθώς ελαφρές.

Δεν αναζητούμε δοκιμασίες και βάσανα. Το προσωπικό μας ταξίδι μέσα στη ζωή, θα μας προμηθεύσει με τα ακριβώς απαραίτητα για τις ανάγκες μας. Οι πολλές δοκιμασίες είναι ακριβώς ένα φυσικό μέρος της θνητής υπάρξεώς μας, αλλά παίζουν ένα τόσο σημαντικό ρόλο στην πρόοδό μας.

Καθώς η θνητή διακονία του Σωτήρος έφθασε στο τέλος, βίωσε την πιο δύσκολη δοκιμασία όλων των εποχών -- το απίστευτο μαρτύριο στην Γεθσημανή και στον Γολγοθά. Αυτό προηγήθηκε της ενδόξου αναστάσεως και της υποσχέσεως ότι όλα τα δεινά μας θα φύγουν μια ημέρα μακριά. Το μαρτύριό Του ήταν προαπαιτούμενο για τον άδειο τάφο, εκείνο το πρωινό του Πάσχα και για την μελλοντική μας αθανασία και την αιώνιο ζωή.

Μερικές φορές θέλουμε να έχουμε ανάπτυξη χωρίς δυσκολίες και να αναπτύξουμε δύναμη χωρίς αγώνα. Αλλά η ανάπτυξη δεν έρχεται παίρνοντας τον εύκολο δρόμο. Ασφαλώς καταλαβαίνουμε ότι ένας αθλητής, ο οποίος ανθίσταται στην αυστηρή εκπαίδευση, ποτέ δεν

θα γίνει ένας αθλητής παγκοσμίου κλάσεως. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, ώστε να μην δυσανασχετούμε με τα ίδια πράγματα που μας βοηθούν να γίνουμε κοινωνοί θείας φύσεως.

Καμία από τις δοκιμασίες και τα βάσανα που αντιμετωπίζουμε δεν είναι εκτός των ορίων μας, επειδή έχουμε πρόσβαση σε βοήθεια από τον Κύριο. Μπορούμε να κάνουμε τα πάντα μέσω του Χριστού που μας ενδυναμώνει¹⁶.

Μετά από την ανάρρωση από σοβαρά προβλήματα υγείας, ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χείλς μοιράστηκε τα ακόλουθα στη γενική συνέλευση: « Σε μερικές περιπτώσεις, είπα στον Κύριο ότι είχα σίγουρα μάθει τα μαθήματα που είχα διδαχθεί και ότι δεν θα ήταν αρκετό για εμένα να υπομείνω άλλα δεινά. Τέτοιες παρακλήσεις δεν φαίνονταν να έχουν όφελος, γιατί μου ήταν ολοφάνερο ότι αυτή η εξαγνιστική διαδικασία της δοκιμασίας ήταν για να υπομείνω εν χρόνω Κυρίου και με τον τρόπο του Κυρίου. ... Έμαθα ότι δεν θα έμενα μόνος να αντιμετωπίσω αυτές τις δοκιμασίες και τα βάσανα, αλλά ότι φύλακες άγγελοι θα με πρόσεχαν. Υπήρχαν κάποιοι που ήταν σαν άγγελοι με την μορφή των ιατρών, των νοσοκόμων και προπάντων της γλυκιάς μου συντρόφου, Μαίρης. Και κατά περίπτωση, όταν ο Κύριος έτσι αποφάσισε, ανακουφιζόμουν από τις επισκέψεις επουρανίων δυνάμεων που έφερναν παρηγοριά και αιώνιες διαβεβαιώσεις εν καιρώ ανάγκης»¹⁷.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας μάς αγαπά και «γνωρίζουμε ότι όσοι βασιστούν στον Θεό θα βρουν υποστήριξη κατά τις δοκιμασίες τους και τα βάσανά τους και τις δυστυχίες τους, και θα υψωθούν κατά την τελευταία ημέρα»¹⁸. Κάποια ημέρα, όταν θα πάμε στην άλλη πλευρά του πέπλου, θέλουμε να μας πει κάποιος περισσότερο από το: «Λοιπόν, τελείωσες». Αντ' αυτού, θέλουμε από τον Κύριο να πει: «Εύγε, αγαθέ δούλε και πιστέ»¹⁹.

Αγαπώ τα λόγια του Παύλου:

«Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα, ή κίνδυνος, ή μάχαιρα;...

»Σε όλα αυτά, όμως, υπερνικούμε, διαμέσου εκείνου που μας αγάπησε»²⁰.

Ξέρω ότι ο Θεός ζει και ότι ο Υιός Του ο Ιησούς Χριστός ζει. Επίσης ξέρω ότι μέσω της βοήθειάς Τους «θα υπερνικήσουμε» τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουμε στη ζωή μας. Μπορούμε να γίνουμε σαν Αυτούς. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Βλέπε Πέτρου Α΄ 1: 6-8, Αβραάμ 3:25.
2. Βλέπε Πέτρου Α΄ 2:20.
3. Βλέπε Πέτρου Β΄ 1:4.
4. Βλέπε Νεφί Β΄ 2:2.
5. Orson F. Whitney, στο Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
6. Βλέπε Ησαΐας 48:10, Νεφί Α΄ 20:10.
7. Βλέπε Άλμα 7:11-12.
8. Διδαχή και Διαθήκες 58:4.
9. Βλέπε Έξοδος 14:5-30.
10. Βλέπε Νεφί Α΄ 3-4.
11. Βλέπε Τζόζεφ Σμιθ-Ιστορία 1:15-17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, ανέκδοτη ιστορία στην κατοχή του συγγραφέως.
13. Προς Εβραίους 12:11.
14. Προς Κορινθίους Β΄ 4:17.
15. Βλέπε Προς Κορινθίους Β΄ 11:23-28.
16. Βλέπε Προς Φιλιππησίους 4:13
17. Robert D. Hales, “The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom,” *Liahona*, Ιαν. 2001, 6.
18. Άλμα 36:3.
19. Κατά Ματθαίον 25:21.
20. Προς Ρωμαίους 8:35, 37.